Dlouho jsem přemýšlel o tom, jestli vůbec má smysl tuhle úvahu psát. Nejsem první, kdo toto téma otevírá, a jistě ani poslední. Navíc jsem si vědom toho, že se pouštím do boje proti nepříteli mocnému, protože skrytému. Nicméně - věřím tomu, že člověk by měl některé věci dělat prostě jen proto, že jsou správné. Jednou možná padne i ten větrný mlýn.

O čem je řeč? O anonymech v internetových diskusích. Jedna nedávná zuřivá diskuse mne přivedla k napsání tohoto článku. Mnohokrát mi přišla na mysl Nohavicova píseň "Dopisy bez podpisu". Je pro mne (navzdory mé terapeutické praxi čítající téměř čtyři stovky klientů) velmi obtížně uvěřitelné, že zbabělým schováním se za přezdívku dokáží někteří lidé ztratit základy lidské slušnosti? Jak snadné najednou je napsat o někom snůšku lží a pomluv? Nejhorší je, že anonymova oběť se v podstatě nemůže bránit. Jednou vyřčené nebo napsané už nikdo zpět nevezme. Jeden moudrý starověký arabský filozof rozděloval špatné činy na dvě skupiny - hrubohmotné a jemnohmotné. Jemnohmotné považoval za obzvláště opovrženíhodné - když totiž někomu ukradnete vázu, můžete mu jí pak vrátit, čímž v podstatě narovnáte vzniklou škodu. Když ovšem někomu ukradnete dobré jméno a pověst, není cesty zpět.

Nějak se mi nechce věřit tomu, že vynálezem a použitím internetu přestaly platit hodnoty jako lidská slušnost a dobré vychování. Když jsem připravoval tento článek, srdce mi poskočilo - zjistil jsem, že naštěstí nejsem sám. Existuje totiž něco jako "netiketa (etiketa na netu)". Věc velké části anonymních diskutujících evidentně neznámá v sobě obsahuje několik milých zásad - např. "Dodržujte v elektronické komunikaci stejná pravidla, konvence a zásady jako v běžném životě.", "Nebuďte zbytečně útoční či agresivní." atd. Sláva.

Došel jsem tedy k názoru, že nejlepší odpovědí všem zbabělým anonymům bude, když budu tyto zásady důsledně uplatňovat. Od této chvíle tedy nebudu na anonymy v internetových diskusích reagovat, protože na ně nereaguji ani v životě. Budu důsledně vykat všem lidem, kteří mi nenabídli tykání nebo kterým jsem jej nenabídl já (konec konců, už tak na netu činím), protože na potkání netykám ani v životě. Navrhuji ctěné folkové obci, aby o takovém přístupu k anonymům popřemýšlela. Chceme-li, aby byl svět slušnější, musíme pro to holt něco udělat.

Je mi jasné, že někteří lidé si prostě vymyslí fiktivní jméno a příjmení. Inu dobrá. Chce-li někdo žít ve lži, budiž mu Pámbu nápomocen. Víc asi nemá smysl k tomu říci.

A jedna prosba na závěr: prosím všechny anonymy, aby se zdrželi diskuse pod tímto článkem.

Nestojím o jejich názory. Stejně jako v životě mne zajímají jen názory lidí, kteří se pod ně nebojí podepsat.